

Vonnisnummer / Griffienummer
/
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak
30 juni 2025
Naam van de beklaagden
1.
2.
Systeemnummer parket
22CO46427
Rolnummer
Notitienummer parket
OU66.97.654/2022

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDEN:

1. , RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, bijgestaan door meester : loco meester
beiden advocaat te

2. , RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, die persoonlijk verschijnt

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 1 september 2018 tot 1 februari 2019

door

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te | in de periode van 1 februari 2019 tot 1 september 2019

door

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 18 juni 2025 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Feiten

De eerste beklaagde is thans de eigenaar van het perceel gelegen te
Het perceel is volgens het gewestplan deels in woongebied en deels in agrarisch gebied gelegen. Op het geviseerde lot mag volgens de van toepassing

verkavelingsvergunning geen constructie worden opgericht. Op 27 december 2021 weigerde het college de door de eerste beklaagde ingediende aanvraag tot regularisatievergunning voor het oprichten van een afzonderlijk bijgebouw van 44 vierkante meter, verhardingen en reliëfwijziging.

Op 22 augustus 2022 werd een PV opgesteld voor de wederrechtelijke oprichting van twee bijgebouwen en een tuinpad met een breedte van ongeveer een meter met boordsteen. Foto's van deze vaststellingen werden aan het strafdossier gevoegd alsook de van toepassing zijnde verkavelingsvergunning dd. 26 september 2016.

De eerste beklaagde verklaarde op 12 oktober 2022 destijds het perceel met haar ex (de tweede beklaagde) te hebben aangekocht. Ze gingen uit elkaar in januari 2019. Het hok en het pad ernaartoe hebben ze zelf gebouwd. Ze wenst het kot te behouden daar het dient voor de opslag van hout. In een verhoor van 13 juli 2023 verklaarde ze de intentie te hebben om alles te herstellen in de oorspronkelijke staat maar de financiële middelen daartoe niet te hebben. Ze wenst het tuinpad te behouden omdat het veiliger is om naar haar dieren te kunnen stappen.

Op 31 oktober 2023 leidde haar herstellvordering bij het parket in. Daarbij wordt het herstel in de oorspronkelijke toestand gevorderd zijnde de afbraak van het bijgebouw op lot inclusief de eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein alsook het verwijderen van de aangebrachte verhardingen op lot . Een hersteltermijn van 6 maanden wordt vooropgesteld alsook een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in geval van niet – uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende positief advies op 16 oktober 2023.

De tweede beklaagde werd verhoord op 13 januari 2024. Hij verklaarde in 2017 samen met de eerste beklaagde de grond te hebben aangekocht en er een woning op gebouwd te hebben. In november 2018 hebben ze samen het houtkot gebouwd. Hij wist niet dat voor dit kot een vergunning nodig was en kende ook niet de van toepassing zijnde bouwvoorschriften. Van de andere vastgestelde overtredingen heeft hij geen weet daar aan de relatie een einde kwam in januari 2019. De woning werd toen volledig op naam van de eerste beklaagde gezet. Hij stuurde naar de politie enkele foto's van het houtkot in aanbouw op.

Bespreking

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de zitting van 3 juni 2025 en in het bijzonder gelet op:

- de politionele vaststellingen met bijhorende foto's dewelke voor zich spreken;
- de verklaringen van de eerste beklaagde waarbij zij de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bekende;

- de verklaring van de tweede beklaagde dat hij tijdens de relatie met de eerste beklaagde eigenaar was van het perceel en hij samen met haar het bijgebouw zoals omschreven onder de tenlastelegging A heeft gebouwd terwijl hij niet wist welke bouwvoorschriften er van toepassing waren,

zijn de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van de eerste beklaagde en de feiten onder de tenlastelegging A bewezen in hoofde van de tweede beklaagde. De tweede beklaagde kan zich niet beroepen op onwetendheid omtrent de van toepassing zijnde bouwvoorschriften daar hij als destijds eigenaar van het perceel en mede-uitvoerder van de werken ertoe gehouden was zich eerst te informeren naar de toepasselijke bouwvoorschriften alvorens constructie op te richten. Door dat niet doen is de tweede beklaagde net zoals de eerste beklaagde onachtzaam geweest, hetgeen afdoende is voor de bewezen verklaring van het constitutief moreel bestanddeel in hoofde van elke beklaagde voor het hen ten laste gelegde misdrijf.

De tenlasteleggingen werden ten andere ten gronde ook niet langer betwist door de beklaagden op de behandelende zitting van 3 juni 2025.

Straftoemeting

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B vormen in hoofde van de eerste beklaagde de voortgezette en opeenvolgende uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor ze samen slechts één straf dient te worden opgelegd.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en het strafverleden van beklaagden.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen en meer aandacht te besteden aan stedenbouwkundige verplichtingen.

De beklaagden stoorden zich niet aan de vergunningsplicht en hebben een groot houtkot aangelegd voor de opslag van de door hen gerooide bomen. De eerste beklaagde bracht nadien nog een lang tuinpad aan van een meter breed met boordsteen naar en rondom het bijgebouw. De beklaagden dachten hierbij enkel aan hun eigen belangen. Hierdoor werd de goede ruimtelijke ordening aangetast.

De eerste beklaagde en de tweede beklaagde hebben elk nog een blanco strafregister.

Het strafdossier toont aan dat vooral de eerste beklaagde doelbewust heeft gehandeld en uitging van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen, en dat éénmaal uitgevoerd het bouwmisdrijf wel geregulariseerd, en minstens niet hersteld zou worden. Het is duidelijk dat deze beklaagde een afweging maakte van pakkans en voordeel.

De eerste beklaagde verzocht de rechtbank haar de gunst van de opschorting toe te kennen. De rechtbank gaat daarop niet in. Deze beklaagde heeft immers niet alleen het tuinhok zonder vergunning opgericht maar bijkomend ook een lang tuinpad met boordstenen. Zij weigerde tot op heden om allerhande redenen uitvoering te geven aan de herstellvordering terloops het opsporingsonderzoek en liet ook na de tweede beklaagde daarvan op de hoogte te stellen. Ook op de zitting gaf zij geen uiting bereid te zijn om thans tot vrijwillig herstel over te gaan daar zij zogezegd 'hoogtevrees' heeft en er alleen zou voorstaan.

Deze beklaagde dient dringend te beseffen dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en zij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moeten ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde werd veroorzaakt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Een geldboete is voor haar de meest gepaste straf.

De eerste beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De rechtbank houdt wat betreft de tweede beklaagde rekening met het gegeven dat hij terloops het opsporingsonderzoek niet in de mogelijkheid werd gesteld om tot vrijwillig herstel over te gaan voor wat betreft de verwijdering van het tuinhok. Hij blijkt geen kennis te hebben gekregen van de herstellvordering. Ook op de zitting stelde hij dat de communicatie met de eerste beklaagde bijzonder stroef verloopt. Deze beklaagde verklaarde zich op de zitting wel bereid om gevolg te verlenen aan de herstellvordering voor wat betreft de lastens hem bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging A maar wees erop dat de eerste beklaagde nauwelijks met hem communiceert.

De rechtbank verleent in die omstandigheden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de tweede beklaagde. Hij komt hier gelet op zijn blanco strafverleden nog voor in aanmerking. De rechtbank bepaalt de proeftermijn op drie jaar. De beklaagden moet beseffen dat de opschorting kan worden herroepen indien hij binnen deze periode nieuwe misdrijven zouden plegen.

HERSTEL

De herstellvordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van
van 25 oktober 2023 strekt ertoe het herstel in de oorspronkelijke staat zijnde:

- (1) het afbreken van het bijgebouw op lot 1A inclusief de eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein
- (2) het verwijderen van de aangebrachte verhardingen op lot 1A.

en dit onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging waarbij een hersteltermijn van 6 maand voldoende wordt geacht alsook de burgemeester en de stedenbouwkundig inspecteur machtiging te verlenen ambtshalve en op kosten van de beklaagden over te gaan tot uitvoering van de bevolen herstelmaatregel op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO.

De Hoge Raad voor het de Handhavingsuitvoering verleende positief advies op 16 oktober 2023.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Een hersteltermijn van 6 maanden komt de rechtbank passend voor.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 125 euro per dag moet worden opgelegd. Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen, wat betreft de tweede beklaagde enkel het herstel zoals bepaald onder nummer (1) en wat betreft de eerste beklaagde het herstel onder de punten (1) en (2) en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

Overeenkomstig artikel 1, §2, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, werd de beklaagde vóór de sluiting van het debat door de rechtbank ingelicht over de draagwijdte van de probatiemaatregelen en werd hij daarover gehoord.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 2° en §2), 3, 5, 6, 8, 13, 14 §1 Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt : voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **5.600,00 EUR**, zijnde **700,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft deze **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **2.800,00 EUR**, zijnde 350,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt : tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **193,93 EUR**

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Verklaart de tenlastelegging A lastens : bewezen.

Gelast ten voordele van : de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt : tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **193,93 EUR**

HERSTEL

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur, aan
het **herstel** op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als . in
de oorspronkelijke toestand door het afbreken van het bijgebouw op lot inclusief de
eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en
de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een **termijn van 6 maanden** vanaf de dag
waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur / de burgemeester door
de beklaagden elk een **dwangsom van 125 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de
nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 6 maanden vanaf
de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur/de burgemeester indien het vonnis niet
vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, ambtshalve in de uitvoering ervan
kunnen voorzien, overeenkomstig art. 6.3.4. VCRO, op kosten van de veroordeelden.

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur, aan
het **herstel** op het perceel gelegen te , kadastraal
gekend als . in de oorspronkelijke toestand
door het verwijderen van de aangebrachte verhardingen op lot

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van 6 maanden
na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 125
euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.
Machtigt op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de burgemeester van ! en de
gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen
herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelde en op diens kosten als de plaats niet binnen
de termijn van zes maanden wordt hersteld.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare zitting op **30 juni 2025** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- _____, rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier